

1910-03-27

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 2 0 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9334>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Αγορά Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

1821 ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ 1821

ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΜΑΣ

Άλλαις χρονιαίς δὲν ἤρχοντο τοῦ Μάρτη τὰ πουλιὰ
Νὰ κελαδηθῶσιν μ' ἐμὰς τὴν Ἐθνικὴν μᾶς μέρα
Γιατὶ φωτὴν ἐβάλαμε ὅσιν ἴδια μᾶς φωνὰ
Καὶ μὲ ταῖς φλόγας καίσαμε τὴν ἴδια μᾶς Μητέρα!

Άλλαις χρονιαίς δὲν γιόρταζαν Κλεφτῶν παλληκαριαίς
Μὰ τέτοια μέρα στενάξαν γιὰ τὰ δικά μᾶς χάλια
Ποῦ ὅσιν Πατριδοῦς τὸ κορμὶ μπίγαμε μαχαιριαίς
Καὶ δέκα χρόνους εἶχαμε ὅσιν Κύπρῳ Καρναβάλια!

Άλλαις χρονιαίς κί ἡ Κύπρῳ μᾶς μ' ἀπελπισίαις κραυγῇ
Τέτοια γιορτὴ μᾶς ἐβλεπε χωρμένους μὲς ὅσιν δούρκου
Κί ἔκουθε μὲ τὰ ὄσιν τῆς τὴν κάθε τῆς πλὴνῃ
Καὶ τὴν τιμὴ τῆς ἔκλαιε ποῦ οἶψαμε ὅσιν Τούρκους!...

Τώρα ποῦ ξέσκεπαις ντροπαίς ταῖς σκέπαδεν ἔλῃ
Κί οἱ κλώνοι τῆς στεφάνωσαν τὴν Νῆσο τὴν ὠραία
Ἐλῃς κλώνορα κάθονται τοῦ Μάρτη τὰ πουλιὰ
Καὶ χαιρετοδν μαζί μ' ἐμὰς τὴν Ἐθνικὴ Σημαία!

Τώρα ποῦ τὴν Διχόνοια τὴν θάψαμε βαθεῖα
Καὶ μὲς ὅσιν οἶσαις τῆς ἔλῃς χῶσαμε κάθε λέρα
Μαζί μ' ἐμὰς γιορτάζουμε τὰ κλεφτικὰ σπαθία
Κί εὐχονται ὅ ὅλους νὰ μᾶς δοῦν μὲ Μάναν Ἐλευθέραι!

Τώρα κί ἡ Κύπρῳ ἔξῃασε τ' ἀξέχαστα παλιὰ
Καὶ ὅσιν γιορτὴ μᾶς ἐβγάλε τὰ ὄσιν τῆς τὰ μαῦρα
Καὶ μ' ἀσπρογάλαν ὄσιν πετὰ μὲ τὴν ἔλῃ
Καὶ δείχνει τοῦς ἀλύσοις τῆς ὄσιν χαιρετᾷ τὴν Λαύρα!

25 Μαρτίου 1910

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Κ. ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ἀπαγγελθεὶς ἐν τῷ Θεατρῷ Παπυδοπούλλου κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ
ἐπιείφῃ τῆς 25ης Μαρτίου διοργανωθεῖσαν ὑπὸ τῆς
Ἀγάπης τοῦ Λαοῦ πανηγυρικὴν ἐπεσόδα

Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Συμμερίζοσθε ἀναμνηστικῶς ἀπαν-
τες τὴν βαθυτάτην συγκίνησιν τοῦ
ἀπευθύνοντος πρὸς ὑμᾶς τὸν λόγον,
συγκίνησιν προερχομένην ἀπὸ τῶν
μεγάλων ἀναμνήσεων καὶ τοῦ θεοσπ-
οίου ἠθικοῦ κάλλους τῆς ἐθνικῆς
πανηγύρεως, ἣν μετὰ πομπῆς με-
γαλοπρεποῦς ἀγεῖ σήμερον ὁ Ἑλλη-
νισμὸς πανταχοῦ ἐπου δύναται ἢ
γλωσσῇ ἐλευθέρως νὰ λαλήῃ καὶ ἐκ-
φράσῃ τῆς καρδίας τῆ ἀισθητικῆς καὶ
τῆς ψυχῆς τὰ ἰδεώδη.

Ποῖος τφόντι ἔχων εὐλόγον ἀξι-
ωσιν ἐπὶ τῆς εὐγενεστάτης προσω-
νομίας τοῦ Ἑλλήνος δὲν καταλαμ-
βάνεται σήμερον, τί λέγω; δὲν
οἰστρολατεῖται ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ
συναισθητικῶς ὅπερ φλέγει αὐτό-
χρημα καὶ τῆκει τὴν ψυχὴν παν-
τὸς φλοπάρειδος, τοῦ αἰσθητικῶς
ἐκείνου ὅπερ εἶνε οἶλος τῆς ψυχῆς
δαινὲς καὶ ὅπερ παριστάντες ἐκάλε-
σαν εὐλόγω; ἐθαυσιασμὸν καθόσον
θεοῦ τινος κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ
ἐνοιαν μετέχει καὶ μεταδίδει;

Τί; δὲ, ἀπεβλέπει πρὸς τὴν πε-
ριλάλητον 25ην Μαρτίου ὡς

πρὸς ἡμέραν ἀγίαν, ἀποτελοῦσαν τὸ
πάνσοπον ἡμῶν Ἐθνικὸν Πάσχα,
ὡς πρὸς πηγὴν ἀναβλύζουσαν ἀστεί-
ρευτῶς διαυγῆ ἠθικὰ καὶ καλλιέροα
νάματα; Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως
τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας δὲν
εἶνε ἀπλή πολιτικὴ ἐορτὴ ἐξέχουσα
ἐν τῷ ἠθικῷ βίῳ, ὅποιαί πολλαὶ
δύναται νὰ ἐξαίρωνται ἐν τῇ ἡμέ-
τέρᾳ καὶ τῇ Παγκοσμίῃ Ἱστορίᾳ,
ἀλλὰ σταθμὸς ἱστορικὸς διὰ τῆς αἰγ-
λῆς αὐτοῦ δεσμεύων καὶ ἐκθιμῶν

προσηλῶν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ βλέμμα οὐ-
χι μόνον ἡμῶν τῶν τέκνων τῆς μη-
τρὸς τοῦ ἠρωτισμοῦ καὶ τῆς αὐτα-
παρνήσεως Ἑλλάδος, ἀλλὰ πᾶντων
ἄσιν συναισθάνονται τὸ ἀπολαμπὸν
ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερί-
ας ἀγωνίζεσθαι καὶ θνήσκειν διότι ὁ
κατ' αὐτὴν ἀρχάμενος ἕλληνας ἀγων-
αὶ) ἐπέδρασε, κατὰ σοφὴν κρίσιν δι-
απρεποῦς ἱστορικῶ ἐπὶ τὴν σύγ-
χρονον καθόλου εὐρωπ. ἱστορίαν
κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα καθόσον
ὡς αὔρα τις δροσερὰ ἐξ ἀορά-
του κόσμου καὶ πέρρωθεν ἐξ ἀπο-
στάσεως αἰῶνων κίμαιομένης πνευ-
ματικῆς ἀτμοσφαιρας πνεύσασα ἐν

τῇ ἀρχιμητρικῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς
Εὐρώπης τῆς Ἱ. Συμμαχίας, οὐνε
τέλεσεν ἐμμέσως εἰς τὴν πῶσιν τοῦ
σοστήματος τῆς Ἱ. Συμμαχίας, ἀ-
φαιρέσασα ἀπὸ τῆς ἀναστασεως τὴν
στοιγνὴν ὄψιν καὶ ἐνώσασα τοῦς πάν-
τας καὶ συντηρητικοὺς καὶ φιλελευ-
θέρους ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρὸς ἀληθῆ
ἐλευθερίαν ἔρωτι.

β) Ὑπὸ ἑλληνικὴν ἐπιφῆν ἢ ση-
μασία τῆς ἑλλήν. ἐπαναστάσεως, ἐγ-
κεῖται ἐν τούτῳ, διὸ δι' αὐτῆς ἀρ-
χεται νέα περίοδος ἱστορικὴ τοῦ ἑλ-
ληνισμοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου.
Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὁ Ἑλλη-
νισμὸς ἐκ τῶν ἐπιλειπομένων
ἑστικῶν στοιχείων τοῦ μακροῦ ἀθ-
τοῦ ἱστορικῶ βίου δημιουργεῖ νέον
βίον ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν, δι' οὗ
κατατάσσεται ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἑ-
θνῶν τὴν ἀποτελούσων τὴν μεγά-
λην εὐρωπαϊκὴν συμπελομένην.

γ) Ὁ ἑλληνας ἀπὸ ἐπέδρασεν
ἐπὶ τῶν τυχῶν συμπάντες τῆς Ἑλλήν.
Ἀνατολῆς καὶ δι' αὐτῆς ἐπὶ τὰς τύ-
χας τῆς καθόλου ἀνθρωπότητος καὶ
τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὃν παρέσχε νέ-
α ὄσιν. Διὰ τοῦ ἑλλήν. ἀγῶνος
κλείεται ὀριστικῶς τὸ μέγα ἱστορικὸν
χάσμα τὸ χωρίζον τὴν Ἀνατολὴν
τῆς ἱστορίας τῶν νέων χρόνων ἀπὸ
τῆς Ἀνατολῆς τοῦ τε ἀρχαίου Ἑλλη-
νισμοῦ καὶ Μεσσηνικοῦ Ἑλληνισ-
μοῦ κόσμου, τὸ χάσμα τὸ μεταξὺ
Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, μεταξὺ τοῦ
πολιτισμοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ
Ἀσιατικοῦ βίου καὶ βερβαρότητος.
Διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐνεφυσῆ-
θη ζωὴ πνευματικὴ εἰς ἀπαντας
τοῦς ἐν Τουρκίᾳ χριστιανικοὺς λα-
οὺς καὶ τῇ Ἑλληνικῇ λεγομένην Χερ-
σονήσῳ. Τὸ δὲ σπουδαιότερον αὐτῇ
ἢ Τουρκία εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὄδον
τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ κατέστη
ἐπιπροσιωτέρα εἰς τὴν ἐπίδρασιν
τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ βίου.

Ὁ τοσοῦτον δ' ἐνεργητικὸς ἀγῶν
ἐκλάμπει ἐν τῇ Παγκοσμ. Ἱστορίᾳ διότι
σθένος ἠθικὸν, ἀγῶνις σκοποῦ, μέ-
γελος βουλῆσεως, καρτερία ἀκαμ-
τος, ἐμμονὴ ἀδιάσειστος ἐπὶ ἐπὶ ὁ
λόκλητρα ἐν τῷ μέσῳ ἀρρήτων στε-
ρήσεων καὶ δεινῶν ἀπερβαίνοντων
πάντα λόγον, οὐδένα ἄλλον ἀγῶνα
χαρακτηρίζουσι τοσοῦτον ἔσον τὴν
ἀγῶνα οὕτως τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐγ-
καίρια ἀποτελεῖ ἢ 25η Μαρτίου τοῦ
Εἰκοστέου.

Ἄλλ' ἀφοῦ τοιοῦτος εἶνε ὁ ἀ-
γῶν, ποία ρητορεία, ποία εὐφραδία
δύναται νὰ ποτοπολήσῃ τὸν ἑπαινον
καὶ τὴν ὑμολογίαν ἀγωνιστῶν ὑπε-
ρανθρώπων καὶ ἡμιθέων; Τίς χω-
στήρ καὶ ὑπὸ τῆς καλλιτεχνικῆς
τῆς χειρὸς διευθυνόμενος δύναται
δεόντως νὰ ἐξεκονίσῃ τὸ θεμιτότερον
κάλλος τῶν γενναίων, τῶν μεγαθύ-
μων καὶ ὑψηλοφρόνων πολεμιστῶν
οἵτινες μειδιώντες καὶ περιχαρεῖς ἡ-
τένισον τοῦ ἀγῶνος τὸ στάδιον ὡς
χοροῦ μάλλον ἢ πολέμου πεδίου
ἀπτόητοι, πρὸς τὰς πολυθύνους σφαι-
ρας καὶ τὴν σπάθη τῶν ἐχθρῶν
ἀντιτάσσοντες πολλαίς τὴν πυγμὴν
αὐτῶν ἢ τὴν γεωργικὴν δίκελλαν.
Δειλοὶ ἄρα, νομίζω, πρέπει πάντες
νὰ παριστάμεθα πρὸ τοῦ Πανθέου
τῶν κρατερῶν Τουρκομάχων, οὐχι
κραιπὸν κυρίως καὶ ἐκτιμητὰ, ἀλλ'
ἀπλοὶ ἐκείνων καὶ εἰλικρινεῖς ἡου-
μοσταί, τοιοῦτον δὲ μόνον θαυμασμὸν

τὴν ἀσθενῆ ἐκφρασιν ἀποσκοπεῖ καὶ
ἢ παρούσα βραχυτάτη ἡμῶν ἐμιλλὰ
ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγάπης τοῦ Λα-
οῦ.

Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Φαντάσθητε ἄλλον φωτοδοτὴν
Προμηθεῖα προσηλωμένον ἐπὶ τῶν
βράχων τοῦ Καυκάσου, δεσμίον
διὰ τῶν ἀτίμων δεσμῶν τοῦ Κρά-
τους καὶ τῆς Βίας, ἀβρανοῦν-
τα φαινομενικῶς καὶ αἰωπηλῶν
καίπερ ἔχοντα λαίλαπα ἐν τῇ ψυ-
χῇ καὶ τρικυμίαν ἐν τῇ καρδίᾳ.
δάκνοντα διὰ τῶν ὀδόντων τὰς ἀλύ-
σεις, ἀλλ' ἀδυνατοῦσα νὰ συλλάβῃ
καὶ φωνεῖται τὸν ἀπαλοῦν γύπα ὅστις
κατοσπεράσσει τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
κατ' ἑκάστην τοιαύτην περίπτω-
σιν ἢ κατάστασιν τοῦ Ἑλλήνος
ἐπὶ 367 εἰς ἐτὶ, καὶ οὕτως ὡς ἑ-
κείνος ἀφῆρσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ
πῦρ, δι' ἀρρηλάτης γενόμενος τοῦ ἀρ-
ματος ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ πάλλαμπροι ἐ-
φέροντο ἢ γνώσις, ἢ ἀλήθεια καὶ ἢ
ἐξ αὐτῶν ὄσιν καὶ ὁ Ἑλληνας, ὑπῆρ-
ξε «Πυρφόρος» ἀνελθὼν διὰ τῶν
πτερόγων τῆς εὐπετοῦς διανοίας αὐ-
τοῦ καὶ ὑποκλέψας τὸν πυρὸν τῆς
γνώσεως ἀπὸ τῶν ἀδύτων τοῦ οὐ-
ρανοῦ διατελοῦντος ἀπροσῆτου εἰς
πάντας τοὺς ἄλλους λαοὺς δεσμευ-
ομένους ὑπὸ τῶν βαρῶν τῆς ὕλης
δεσμῶν. Ἀλλὰ τὸ Προμηθεῖος τὴν τύ-
χην ἀκολουθῶν ὑπῆρξε καὶ οὕτως
δεσμῶν τῆς βαρβέρου ὀλικῆς ἰ-
σχύος δεσμῶν διὰ τῶν δεσμῶν
τῆς φρικτοτάτης δουλείας συντρι-
βούσης οὐχι πλὴν τὴν προσωπικό-
τητα τοῦ ἀνθρώπου ἀπλῶς, ἀλλὰ
καθιστώσας τὸν βίον τελείως καὶ
κυριολεκτικῶς ἀβύτων, ἐστερημένον
ἀπολύτως πάσης ἐξωραϊζούσης τὴν
ζωὴν χαρᾶς, θὰ παραταθῇ ἕμως τὸ
μαρτύριον μέχρι τῆς ἐξαφανίσεως
καὶ ἐξουτώσεως τοῦ Μάρτυρος;
πρῶριστο ἄρα γε τὸ ἀσχερὸν τῆς
ὕλης κράτος νὰ συνθλίβῃ αἰωνίως
καὶ περιορίσῃ τὴν εἰς τὰ στέρνα τοῦ
δεσμῶντος κυμαίνουμένην καὶ ἀντηχοῦ-
σαν ἰδέαν; Οὐχι! τοῦ μεγάλου τῆς
ἀρχαιότητος τραγικοῦ ἢ δραματικῆ
τριλογίας, ἢ Προμηθεῖος, θὰ εὐρῆ εἰς
τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν τῆς πολυ-
παθοῦς Ἑλλάδος τὴν πλήρη ἐμ-
φροσύνην καθόσον καὶ αὐτὴ ὑπῆρξε
διὰ μέσου τῶν αἰῶνων Πυρφόρος.
Δεινῶσις καὶ Λουμένη.

Ὁ προσηλωμένος ἐπὶ τοῦ βράχου
Τιτὰν ἀρῶ ἐπὶ 50 φορὰς εἰς μά-
την δειξάσας τὰς βουλικὰς ἀλύσεις,
ἀνακαλεῖ εἰς ἐνεργίαν ἅπαξ εἰσοῦτι
τὰς νεναρκωμένας, πλὴν οὐχι κλιπού-
σας ἐκ τῆς ἀκινήσεως δυνάμεις, συμ-
πτῶσαι τὰ μέλη καὶ συσπερούμε-
νος διὰ τῆν φορὰν, διανοίγει τὰς
γείρας εἰς γιγάντιον κίλημα βροχῶ-
μονος ἐν ταυτῷ ὡς λέμν ἔταν θραύη
τὰς κίχλιδας τοῦ σιδηροῦ κλωβοῦ
του καὶ τότε ὁ γρηαῖος βράχος
κλονίζεται καὶ ὁ δεσμῶντης μεταβά-
λων εἰς θρόμματα τοῦς σιδηροῦς
τῶν μυσσῶν ἀλύσεων κρικους ἐ-
λευθεροῦσται.

Χαιρετίσαστε τὸ ἀρειμάνιον παρά-
στημα τοῦ ἐλευθερωθέντος Ἑλλη-
νος. Εὐσταλῆς καὶ γιγάντιος παρε-
λάνει φέρων ὑπερηφάνως τὴν λευ-
κὴν φουστάνῃσαν αἰματωμένην ἐκ
τῶν ἀγῶνων. Παρέρχεται καὶ ἢ γῆ
εἰσάσει ὑπὸ τὸ βῆρ αὐτοῦ βῆμα,
ὁ οὐρανὸς ἀντανάκῃ ἐπὶ τοῦ ἐξαι-

οῦ αὐτοῦ κατόπτρου τὴν περικαλλῆ
καὶ ἀρρενωπὴν τούτου μορφήν καὶ ἢ
φύσις ἐλη σεμνύνεται διὰ τοῦ τέκνου
τὸ κάλλος καὶ φαίδρα καὶ διαγελωσα
ἀνεύξει τὸν ἐξωραϊζόντα αὐτὴν ἴδιον.

Ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἥρωος χαιρετίσασ-
τε καὶ τὴν ἡμέραν αὐτῇ ἢ ἀνέτειλε
μετὰ μακροῦ χρόνου δόσιν τῆς περι-
μνήτου Ἑλλάδος ἢ ὄσιν ἢ 25η
Μαρτίου ἀποτελεῖ τὴν φωτοδόλον
ἐστὶν πρὸς τὴν ὅποιαν ἀποβλέπου-
σα ἢ ἀνθρωπότης δύναται νὰ ἔχη
ἀπαράμιλλον πρότυπον ἐν τῇ ἱστο-
ρικῇ αὐτῆς σταδιοδρομίᾳ. Καὶ τοῦ-
το διότι ἢ ἡμέρα αὕτη ἐσημειώσα
δι' αἰματηρῶν γραμμῶν τὴν ἐναρ-
ξιν ἀγῶνος κινήθεντος ἐξ ἀγνωτά-
του ἠθικοῦ ἐλατηρίου, διαφλόγουπρὸς
τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτος ἀναι οὐδε-
νὸς ἄλλου ὑστεροβόλου λογιζομένου
ἀποβλέπων ὁ δούλος ἀλλὰ μὴ ἀποθα-
λῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ
συνειδήσιν Ἑλλήν ἕνεκα πολλῶν καὶ
διαφορῶν λόγων, ἀποβλέπων, λέγω,
πρὸς τὴν διοχιλιετῆ ἱστορίαν καὶ
τὸ εὐκλείεστατον αὐτοῦ παραλθὸν
δὲν ἔπαυσεν ὄνειροπολῶν τὴν ἀπο-
κατάστασιν τῆς πεσοῦσης Βυζαντινῆς
αὐτοκρατορίας καὶ τὴν πραγματοποιή-
σιν τῆς Μεγάλης Ἰδέας ἧτις ἐκυ-
ριάρχει καὶ ἐδρασοῦσεν ἀπολύτως ἐν
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, μεθ' ἧς ἐγενῆτο
καὶ ἀνεπτύσσεται τρέφουσα ἢ
Ἑλληνικὴ μῆτηρ διὰ τοῦ φουικοῦ γά-
λακτος τὸ τέκνον ἐγαλοῦσαι συγ-
χρόνως τοῦτο καὶ διὰ τῶν εὐαγῶν
ναμάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, λι-
κνίζουσα τοῦτο ἐξέφραξε μετὰ τό-
νου περιπαθείας ἀρρητοῦ τὸ ἄλλος
τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς διὰ τὴν
πῶσιν τῆς περιλαλήτου βασιλευού-
σης, τῆς πόλεως τοῦ Κωνσταντινου,
καὶ τὰς θελοῦσας ἐλπίδας περὶ ἀ-
ναστάσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ κύ-
ρους προφητικῶ ἐνεστάλαξεν εἰς τὴν
τρυφῶν ἐκείνου καρδίαν. Ὅστω
τρέφόμεναί αὐτὸ δουλείαν γενεαί
ἐν διαστήματι τεσσάρων αἰῶνων οὐδ'
ἐπὶ στιγμὴν ἐφαντάσθησαν κἄν ὡς
μόνημον τὴν κατάστασιν αὐτῶν, οὐδ'
ἐπὶ στιγμὴν ἀνεγνώρισαν τὸ κράτος
τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἀλλὰ πιστεύ-
οντες ἀκαράδαντος ἐπὶ τὴν πραγμα-
τοποίησιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος δια-
μαρτύροντο ἀενάως ἐπὶ τῶν ὀρέων
καὶ τῶν πεδιάδων κατὰ τοῦ ἄρπα-
γος τῆς προγονικῆς κληρονομίας τυ-
ράννου.

Ἐν τῇ ἀναφορᾷ δὲ πρὸς τὴν
μεγάλτην Ἰδέαν ἔγκειται κατὰ
πρωτόστον λόγον ἢ ἀσύγκριτος ἀξία
τῆς μεγάλης τοῦ Εἰ κ ο σί ν α
ἐθνεγερσίας. Ἀτελής καὶ ἐλλιπὴς ἐκ-
τίμησις κρίνει σιγήθως τὸν Ἑλλη-
νικὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν ἱστορικὴν
καὶ πραγματικὴν μόνον αὐτοῦ ὄψιν,
ὅπῃ τὴν μονομερῆ δηλονότι ἔπαφιν
τῶν ἐξωτερικῶν κατορθωμάτων καὶ
ἀνδραγαθῶν ὧν ἐπλήρωσεν ἢ Ἑλλη-
νικὴ ἀνδρεία τὸν ἑπταετῆ ὑ-
πὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἀμελοῦσα
τῆς παραστάσεως τῆς ἀνυπολόγι-
στου ἠθικῆς σημασίας τῆς Ἑλλ.
ἐπαναστάσεως. Ἡμεῖς ἕμως φρονού-
μεν διὸ ἠμυνοῦντες τὴν ἐθνικὴν ταύ-
την καὶ πάλλαμπρον ἐορτὴν τῆς 25ης
Μαρτίου ἐφελδομεν ὅπως μὴ περιο-
ριζώμεθα εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν
ὡς ἀληθῆς θαυμαστῶν ἐξωτερικῶν
κἄν πράξεων τῶν ἀγωνισαμένων
ἀλλὰ παραλλήλως, ἢ μὴ προηγου-

μένως, εξαίρωμεν τὸν ἄριστον ὄραμα-
τον τοῦ Ἑλλην. αἰσιματίας καὶ
τῆς Ἑλλην. βουλῆς.

Τὸν ὁσώδη, τὸτον χαρακτήρα
τῆς Ἑλλην. επικρασίας δι' εὐ-
διακρίνεται πασῶν τῶν ἐπαινεσι-
σῶν καὶ ξένοι εἰσέτι, πολεμίας
μάστιχα κατὰ βάθος διακείμενοι πρὸς
τὸν Ἑλληνισμόν, ἠναγκάσθησαν νὰ
διακηρύξωσιν. Πρῶτος διπλωμάτης,
σύμβουλος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἔξω-
τερικῶν, ὁ Ancillon, γράφων κατὰ
Ἰούλιον τοῦ 1821 ὑπόμνημα πρὸς
τὰς αὐτὰς τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς
Βιέννης, ἐν τῷ ὁποίῳ συνηγορεῖ ὑ-
πὲρ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν Ἑλλή-
νων ὑπὸ τῶν συμμάχων δυνάμεων,
ἐχαρακτήριζε τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶ-
να ὡς ἔξης. « Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπα-
ναστάσις οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὰς
τῆς Νεαπόλεως, Σαρδηνίας, Ἰσπα-
νίας καὶ Πορτογαλλίας πλὴν ἰσῶς
τῆς ἀφορμῆς τῆς ἐκρήξεως. Οἱ Ἑλ-
ληνες δὲν εἶνε ἀντίρροτοι ἐναντίον τοῦ
ἐξουσίας, οὐδ' εἶνε ἀνθρώποι
διακινδυνεύοντες ὑπὲρ ἐνὸς τεμαχίου
χάρτου πάντα τὰ πλεονεκτήματα
τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Ἐκείνοι τὸ
ὅποιον ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν τὰ ἔθλα, εἶνε αἰσιθῆματα εὐγε-
νέστατα καὶ εὐγενέστατοι σκοποῖς.»

Ὅχι λοιπὸν ὀλικὴ κυρίως πίεσις,
ὀλικὴ κυρίως κακοδαιμονία ὑπὲρ-
βυλῆ αἰτία τῆς Ἐπαναστάσεως ἡμῶν
τῶν Ἑλλήνων ὡς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄ-
νωτέρου διπλωμάτου μνημονεύσαντων
καὶ πασῶν τῶν ἄλλων αἰτίων ἐξερ-
ράγησαν ἐν τῷ Τουρκικῷ κράτει
ὑπὸ ἄλλων φυλῶν τῶν Σέρβων,
Βουλγάρων κ.λ. Τὸν ἀντίον ὡς λέ-
γει διαπρεπῆς ἱστορικός καθ' ὃν χρό-
νον ἤρξατο ὁ ἀγὼν, τὸ ἔθνος ὀλικῆς
ικανῶς εὐδαιμόνει, ὁ δὲ ἀγὼν ἀπὸ
ταῖς τῆν ἠσυχίας τῆς εὐδαιμονίας ταύ-
της οὐχὶ τὴν προαγωγὴν αὐτῆς ὑ-
πισχεῖται ἢ τὴν ἀποσέβησιν ὑφιστα-
μένης ὀλικῆς δυστυχίας. Ὅχι ὀλι-
κῆ πίεσις καὶ ἀφῆρτος ζυγὸς καὶ
καταδιωγμοὶ ἐπέπευσαν τὴν Ἐπα-
νάστασιν, διότι ὁ ἀγὼν ἐξερράγη
καθ' ὃν χρόνον ταῦτα πάντα, ὑπάρ-
χοντα ἄλλως, εἶχον μετριάσθη. Ὅχι
ἀνάγκη καὶ πάθος, ἀλλ'
ἰδέα καὶ ἐνέργεια καὶ βολῆ
ἦσαν τὰ προκαλέσαντα τὸν ἀγῶνα
αἰτία. Ὅχι ἀπαιτήσεις δικαιωμάτων ἢ
ὀλικῆς εὐθυμερίας, ἀλλ' ἢ τούτων ὑ-
πὸ καὶ αὐταπάρνησιν πρὸς τῆς Μεγά-
λης Ἰδέας ἦσαν τὰ μεγάλα ἠθικά
ἐλατήρια.

καὶ ὁ περιβόλος αὐτοῦ ἀνέβησαν ὑπὸ
βολῆς ἐθνικοαἰσθητικῆς.

Ἡ ΣΤΕΦΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ

Ἐκ τοῦ ναοῦ ἐν ἐπιβλητικωτά-
τῃ πομπῇ ἀπαίτος τοῦ μαθητι-
κοῦ κόσμου ὑπερβαίνοντος καθ'
ἑαυτὸν τὰς 100) ψυχὰς καὶ δι-
πλασίου ἀριθμοῦ πολιτῶν ἐπορευ-
θησαν πάντες πρὸς τὴν πλατεί-
αν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐκτὶ ἡ
παναγυρὶς προσέλαβε τὴν μεγαλο-
πρεπεστάτην καὶ συγκινητικωτά-
την ὄψιν αὐτῆς.

Τὸ καλλιμωρῶρον καὶ περιφρ-
νὲς μνημεῖον τῶν Κυπρίων Ἐ-
θνομαρτύρων, περιεβαλλόν οἱ Ἱε-
ράρχαι τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας
μετὰ τῶν πανοσιολ. Καθηγουμέ-
νων Κύκκου, Ἀγ. Νεοφύτου καὶ
Τρωδοτίσσης καὶ παντὸς τοῦ
Ἱ. κλήρου τῆς πρωτεύουσας, με-
τὰ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν. Ἐν
τῇ πλατείᾳ ἦσαν παρατεταγμένοι
οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά τῶν
Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων μετὰ
τῶν σημαίων αὐτῶν καὶ τὸ δι-
πνεκὸς ὄγκοῦμενον πλῆθος ἐκ πά-
σης διευθύνσεως.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος με-
τὰ φωνῆς ἠχηρᾶς ἀπηχούσης τῆ
στιγμῆ ἐκείνῃ ἰδίᾳ τοὺς μυχιαί-
τους πόθους καὶ τὰς θερμότη-
τας εὐχὰς ὀλοκλήρου λαοῦ ἀναλα-
λαδῶν στέφανον ἐκ δάφνης προσ-
εφώνησεν ὡς ἔξης :

Πανιερότατοι Μητροπολιταί!
καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ
συνλεουργοὶ!

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἐγαρητὰ καὶ
περιπόθητα!

Τὴν ἡμέραν ταύτην διττῶς ἠυλόγη-
σεν ὁ Πανάγαθος θεὸς δι' ἐπιπέμφε
τὸν ἄγγελόν. Αὐτοῦ πρὸς εὐαγγελισμόν
τῆς σωτηρίας καὶ λυτρώσεως τῆς ἀν-
θρώπινης ἀπὸ τῆς στυγερᾶς δουλείας
τῆς ἀμαρτίας καὶ ὑπόδησεν ἡμᾶς ἀνακα-
λῆσθαι εἰς ἀνάστασιν καὶ ἐλευθερίαν τὸν
ἀπ' αἰῶνων δεινῶς δοκιμαζόμενον πε-
ρισσιον λαόν Του.

Ἐν τῇ ἀνεξιχνίαστῃ αὐτῆς βουλῇ ἡ
θεῖα Πρόνοια τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγ-
γενεσίας πρωτεργάτης καὶ μυσταγωγός
ἐξελεξε τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡ-
μῶν τοὺς κροναίους ἱεράρχας καὶ μετ'
αὐτῶν πάντα τὸν Ἱ. κλήρον αὐτῆς.

Ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία μετ' ἀγαλ-
λασεως καὶ ὑπερφρανῆς πανηγυρίζει
τὴν κοσμοσωτηρικὴν ταύτην ἡμέραν, δι'
προσῆλθεν αὐτῇ ἐπὶ τοῦ τριαγίου
βωμοῦ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος
τελείαν ἱερὰν ἐκτέλεσιν. Διὰ τοῦτο δι-
καίως ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία εἰς αἰ-
νίαν μνήμην καὶ τιμὴν τῶν μακαρίων
καὶ ἱερῶν Ἐθνομαρτύρων τῆς Κυπρ. Ἐκ-
κλησίας ἀνηγεῖ τὸ ἐνώπιον ἡμῶν με-
γαλοπρεπὲς καὶ σεμνὸν μνημεῖον ἐπὶ τοῦ
ὀπίου μεγαλεῖα καὶ ἀπολάμπουσα ἐπι-
κάθηται ἡ μορφή τοῦ ἀειμνήστου Ἀρ-
χιεπισκόπου καὶ Ἐθνομάρτυρος Κυπρι-
ου.

Μεγάλῃ ἱεράρχῃ καὶ ἐθ. ομάρτῃ Κυ-
πριανῇ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συναθροισαν-
τες καὶ συμμάρτυρησαντες Μητροπολι-
ται τῶν Ἀγιωτάτων Μητροπόλεων Πά-
φου, Κ. τίου, Κορυνθίας καὶ οἱ λοιποὶ
ἐκ τοῦ Ἱ. Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ζω-
νὴν ὑμῶν ὑπὲρ ἐδρατώσεως τῆς πίστεως
καὶ σωτηρίας τῆς Πατρίδος-θεοῦσάσας,

καταθέτομεν εὐλαβῶς στέφανον ἐπὶ τοῦ
μνημεῖου ὑμῶν εἰς ἐνδειξὴν αἰδίου τιμῆς
καὶ εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς καὶ ἱκετεύο-
μεν ἡμᾶς προσεύχητε παρὰ τῷ ἐλεήμονι
καὶ παναγῶν Θεῷ ὅπως σκέπη καὶ
προστασίαν διὰ τῆς κραταιᾶς χειρὸς
Τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους καὶ τὴν Ἐκ-
κλησίαν αὐτοῦ, καθοδηγῆθαι διὰ πάντας
καὶ πάσαν γενεάν εἰς πᾶσαν ἀρετὴν
καὶ αὐταπάρνησιν δι' ὧν μεγαλοφυῶ-
σιν οἱ λαοὶ καὶ δοξάζεται τὸ πάντιμον
ὄνομα Τοῦ.

Γένετο !

Τὸ πέρασ τῆς προσφώνησεως
ἐκάλυψαν οἱ κρότοι τῶν ὀλομο-
λῶν, χαρμύσνοντο κωδονοκρουσά-
ται.

καὶ ἡ φιλαρμονικὴ παιανίζουσα
τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, καὶ ὁ μαθητικὸς
κόσμος ὕψασεν εἰς χαίρεισμον
τὰς σημαίας τῶν ὑπ' αὐροῦ εἰς
ἄκρον ἠχηρῶν οὐρανομήκει (ἡ
τωνραυγαί.

Γενόμενης εἰτα σιγῆς, ὁ ἔλλο-
γιώτατος Γραμματεὺς τῆς Ἀρχι-
επισκοπῆς κ. Μακάριος Μυριανθεὺς
ἐπελάθετο τῆς στέψεως τῶν ἡρώων
ἀπὸ τῆς Ἐξέδρας προσηγόμενων
τῶν εἰκόνων αὐτῶν καὶ χαίρει-
ζομένων ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς
ἐπικροτημάτων δὲ τὸ πέρασ τῆς
στέψεως ἐκείτου τῶν δάφνων καὶ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν κωδῶνων, κα-
τὰ τὴν ἔξῃς τάξιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣΙΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Κατ' ἐνόησιν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισ-
κόπου ὡς Ἀνωτάτου Ἐκκλησιασ. Ἀρ-
χιεπίσκοπος καὶ ἐθνάρχου ἐν τῇ Ἑλλη-
νικῇ ταύτῃ νήσῳ καὶ ἐξ ὀνόματος
τοῦ Ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ οὗτῆς προ-
σηγορεύει τὴν σεπτὴν γορεῖν τῶν ἐνδύ-
ξων ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς Πίστεως
καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Καταθέτω στέφανον αἰδίου τιμῆς καὶ
εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς πρὸς τῆς σεπτῆς
εἰκόνος Σου, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου,
τῆς Ἑλληνικῆς αυτοκρατορίας ἐστεμ-
μένη ἡρω καὶ μάρτυ καὶ τοῦ νεωτέρου
Ἑλληνισμοῦ μεγάλε καὶ ἀθάνατε ἱερο-
φάντα !

Δι' αἰμοσταγῶς ρομφαίας ἐγάρασε
τὰ ἀπαράγραπτα ἔθνη δίκαια ἡμῶν καὶ
ἀντὶ πορφύρας διὰ τοῦ αἵματος Σου ἐσ-
φράγισας τὴν διαθήκην τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν
κληρονομίας !

Ἡ περίδοξος μνήμη σου ἀπεικέλασε
τὰ γοητευτικώτερον δεικρὸν τοῦ Γένους
ἡμῶν ἐν τῇ πικρίᾳ καὶ τῇ ταλαιπωρίᾳ
τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ βαυκαλίζει αὐ-
τὸ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὴν διὰ τῆς προσ-
δοκίας τῆς ἀναστάσεως Σου !

Ἀνάστα μετὰ τοῦ ἀναγεννηθέντος Γέ-
νους, Μαρμαρωμένε Βασιλεῦ, καὶ δέγγη-
σον αὐτὸ εἰς τὴν νέαν γῆν τῆς ἐπαγγελ-
σίας Σου, ἢ ἐπότισας διὰ τοῦ ἁγίου
αἵματος Σου καὶ ἐδόξασας διὰ τοῦ ἡρω-
ϊκοῦ μαρτυρίου Σου !

Ο ΦΕΡΑΙΟΣ ΡΗΓΑΣ

Χαίρε μεγαλόφρων τῆς ἐθνικῆς ἐλευ-
θερίας ἄγγελε, μεγάλομυε πρόδρομε καὶ
πρωτομάρτυρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγε-
νεσίας !

Χαίρε ἀθάνατε σπορεῦ τοῦ μεγάλου
ἐθνικοῦ ἀγγεῖ. ἐξ οὗ ἀνεπήδησαν οἱ ἀθά-
νατοι γιγαντομαχοὶ τῆς τριαγίας καὶ
πανεδόξου τούτης ἡμέρας ἢ πανηγυ-
ρίζομεν.

Τὴν φλογώδη πνοὴν Σου δὲν ἀπέπι-
ξαν ἐκ τοῦ θοῦ καὶ παγερά κύματα τοῦ
Δουοθεως καὶ τῆς ἀθανάτου λυρῆς Σου
οἱ ἐθνικοαἰσθητικοὶ παῖνες ἀντηχοῦν ἐπι-
ἀνὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἀνακα-
λοῦντες τὸ θεσπέσιον δεικρὸν τῆς φυλῆς
ἡμῶν.

Μικρὰ μόνον γωνία τῆς **μεγάλης**
Χάρτας Σου ἀνεπίει τῆς ἐλευθε-
ρίας τῆς αὐραν, καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς με-
γάλῃς Ἑλλάδος τὴν σκληρωμένην γῆν
δοξάσαντες φύλλα ἐφημέρου δάφνης στε-
φανοῦμεν τὴν ἡρωϊκὴν μορφήν Σου ψάλ-
λοντες μετὰ Σου :

Καλλίτερα μὴς ὄρας
ἐλευθερῆν ζωὴν
παρὰ δαράντα χρόνου
σκληρά καὶ φυλακὴ !

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΗΝΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΚΑΚΗΣ

Χαίρε, εἰδοξε Ἱεροῦ τοῦ Μωρῆ καὶ
μετὰ Σου ἀπασα ἡ γενεὴ τῆς ὑπερηφά-
νου κλεφτουρῆς τῶν Κολοκοτρωνιάων.

γενεὴ ἀληθῶν ἡρώων, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ
τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος θύσασα
ἀξιοθαύμαστον ἐκτέλεσιν ὑπερῆξοντα
γενναίων πολεμιστῶν.

Χαίρε, μεγάλη στρατηγέ, ὅστις διὰ
τῆς βροντώδους φωνῆς Σου μόνον ἐπρε-
πες τοὺς ἐχθρούς καὶ διὰ τῆς στρατηγι-
κῆς μεγαλοφυΐας Σου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν
ἦσαν τῶν Ἑλλήνων εἰς νίκην μετε-
βαλες.

Τὴν γαυρῶσαν τοῦ Δράμαλι στρατιᾶν
εἰς Δερβενάκι ἐξολοθρεύσας δικαίως ἐσ-
κρυφῆς σωτῆρ τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλ-
λάδος καὶ ἀπέθης ἡ μεγαλειτέρα μορ-
φή τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.

Ἐπὶ ἄλλο ἐν τῇ φιλοπατρῇ καὶ ἐν
ἐκείνῃς θυσίαις εὐρίσκωμεν τὸν
Πατριάρχην Μεταμόρφωτον μετὰ τῆς
μεγαλοφυΐας καὶ ἡρωϊκῆς γενεᾶς σου,
ἐν τῇ στρατηγικῇ δὲ μεγαλοφυίᾳ τὸν πε-
ρικουστότατον καὶ γενναϊώτατον πλεῖστα
ἡμῶν Γεώργιον Καραϊσκάκη.

Ἀφῆτο, εἰς τὴν δόξα ὑμῶν ἐν τῇ ἱ-
στορικῇ καὶ αἰθρῇ τῆς ἐθνικῆς εὐγνω-
μοσύνης καὶ ὀλομολῆς ἐπὶ τῇ χαρμο-
σύνῃ δὲ πανηγύρει τῆς ἐθνικῆς παλιγ-
γενεσίας ἢ ἐδωρήσατε εἰς ἡμᾶς κατα-
θέτομεν στέφανον δάφνης ἀπὸ δούλης ἐπι-
ἐλληνικῆς γῆς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΑΟΥΤΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΝΑΡΗΣ, ΣΑΧΤΟΥΡΗΣ, ΤΟΜΠΑΖΗΣ

Ἀτενίσωμεν εὐλαβῶς καὶ μετὰ θαυ-
μασμοῦ τὸν ἡρωϊκώτατον ναύαρχον τῆς
Ἰούδας, τὸν μεγαλοφύετατον Θεμιστο-
κλῆα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, Ἀνδρέαν
Μισοῦλην. Παρὰ τὸν νέον τούτον Θεὸν
τῆς θαλάσσης Ἰσταται, τὸ θάρρος καὶ
τὴν ἀδρείαν ἐφάμιλλος ὁ γενναϊώτατος
πορπολιτῆς Κανάρης καὶ ὁ μεγαθύμος
Σαχτούρης μετὰ τοῦ Ἀποστόλη καὶ τοῦ
Τομπάζη, οἵτινες καὶ μόνον καὶ ὑπὸ τὴν
ὀδηγίαν τοῦ ναυτικοῦ δαιμονίου, τοῦ ἀ-
θανάτου Μισοῦλη, ἐκάλυψαν τῆς Ἑλλη-
νικῆς θαλάσσης ἐχθρῶν ναυαγίων, καὶ
τοὺς πανίσχυρους καὶ γαύρους στόλους
τῶν πολεμίων διεσκόρπισαν ὡς ἐφῶκια
ὑπὸ θελλώδους βορρᾶ.

Ἐθέλον οὕτως τὸν τρόπον εἰς τοὺς
ἐχθρούς καὶ κατέπληξαν ὑπερδύους ναυ-
τικῆς τῆς Ἑσπερίας, γενόμενοι πρό-
δρομοὶ τῆς νεωτέρας ναυτικῆς ἐπιστήμης
ἐν πολέμῳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ δόξα ὀλίγα μόνον χορ-
τάρια ἠδυνήθη νὰ συλλέξη ἐπὶ τῆς πυ-
ρκαίου σου ἀλλ' ἐνδόξου νησιδος τῶν Ψα-
ρῶν ἡνα πλέξη τὸν στέφανον αὐτῆς.

Ἐκτοτε ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν γαυρῶν
ἐθάλασσαν ἄλλη δαυῶν, ἐξ ὧν ἀπῶνως
καὶ ἀκινδύνως δρέπομεν οἱ ἀπόγονοι τῶν
γιγαντομαχῶν ἐκείνων κλάδους ἀειθα-
λεῖς, ἡνα στέψωμεν καὶ τιμῶμεν τὴν ἀ-
θάνατον καὶ ἀγήρω δόξαν αὐτῶν.

Τοὺς στεφάνους τούτους, ἐὰν δὲν ἐ-
βρίσκαμεν εἰσέτι διὰ τοῦ αἵματος ἡμῶν
πρὸς συντέλειαν τοῦ μεγάλου ἔργου ἐ-
κείνων, ἀερανίσωμεν αὐτοὺς διὰ τῶν
δακρῶν, ὀμνύοντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
καὶ τῶν ἱερῶν σκιῶν τῶν ἀθανάτων ἡ-
ρώων, παντελῆ αὐταπάρνησιν καὶ ἀφο-
σίωσιν πρὸς τὴν ἀγίαν καὶ Ὀρθόδοξον
πίστιν καὶ τὴν Μεγάλην Ἑλληνικὴν
Πατρίδα.

Οἱ Ἕλληνες πάσης τάξεως καὶ ἡλι-
κίας ἄς ὀμώσωμεν σήμερον ἡνα ἐν τῷ
μέλλοντι μὴ περιοριζώμεθα μόνον εἰς
λόγους, ἀλλὰ, μιμούμενοι τοὺς ἐνδόξους
ἡμῶν πρόδρομους, τοὺς ἀθανάτους ἡρώας
τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, δι'
ἔργων μάστιχα, νὰ δεικνύωμεν τὴν εὐ-
σείθειαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν ἡμῶν, ἐκ-
πληροῦντες μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασ-
μοῦ τὰς πολλοτάτας πρὸς τὴν Ὀρθοδο-
ξίαν καὶ τὴν Πατρίδα ὑποχρεώσεις ἡ-
μῶν, καὶ τότε, ἀλλὰ μόνον τότε, δικαι-
οῦμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ἢ μάλλον δυνά-
μεθα νὰ ὀμεν βέβαια, ὅτι ὅστις τὴν
βροντίαν τῆς πανηγυρισμοῦ καὶ τὴν Παν-
ελληνικὴν Ἐνωσίαν εἰς Μίαν, Μεγάλην,
Ἐντίαν καὶ Ἀδιείρητον Ἑλληνικὴν
Πατρίδα, ἢ ἀπ' αἰῶνων ἀνειροπολεῖ τὸ
εὐλογημένον ἡμῶν Γένος.

Τὸ πέρασ τῶν ὑψηλῶν καὶ ὀ-
ραίων τούτων προσφώνησεων ἀπ-
αγγελλομένων μετὰ φωνῆς ἠχη-
ρᾶς καὶ μετὰ ἡλικίας, ἐκάλυπτον αἱ
αὐρανομήκει ἀνευφημίαι τῶν ἐν
τῇ πλατείᾳ χιλιάδων ψυχῶν καὶ ἐ-
πίστεψον τὰ δάκρυα πάντων.

Ἡ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ

Ἡ Ἀυτοκρατορικὴ σημαία, τὰ βυ-
ζαντινὰ ἔμβλημα, αἱ εἰκόνες τῶν ἡρώ-
ων τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς θαυμα-
σίας τοῦ θέματος παρατίσεως ἔπεται ἡ
εὐέλπις στρατιὰ τῶν μαθητῶν τῶν
Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τῶν
μαθητῶν, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων
ἡ φιλαρμονικὴ παιανίζουσα ἔμβραση
ἡμῶν οἱ σάλπιγγες καὶ κροτοὶ τὰ
τύμπανα τῶν μαθητῶν καὶ ἀρχαίαι ἢ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ Ἐν ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐ σημασιοστολισμός. — Ἡ δοξολογία. — Ἡ στέψις τῶν
ἡρώων. — Ἡ πανηγυρικὴ πομπή. — Μαθητικοὶ ἀγῶ-
νες. — Πανηγυρικὴ ἔσπερις.

Καίτοι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη παρὰ πάσης
τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς πρω-
τεύουσας εὐγενεῖς κατεβάλλονται προσ-
πάθειαι πρὸς λαμπρὸν ὡς ὀν τὸ παν-
ηγυρισμὸν τῆς ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς
παλιγγενεσίας, ἀπέβαλλεν οὕτως πολὺ
τῆς μεγαλοπρεπείας τὸν ἔπὸ τοῦ δι-
χασμοῦ τῆς κοινότητος ὑπὸ τὰς γνω-
στάς καὶ ἰσάει, ὡς ἐλαττωμένη, ἐκλιπού-
σας περιστάσεις.

Ἐφέτος ὁ κοινὸς καὶ ὁμόθυμος
πανηγυρισμὸς τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς προσ-
έδωκεν εἰς αὐτὴν ἐξαιρετικὴν καὶ τέως
ἀγνωστον παρ' ἡμῖν μεγαλοπρεπείαν,
καὶ διεξήχθη ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς
καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ πρόσκλησις καὶ τὸ πρόγραμμα
τοῦ εορτασμοῦ ἐγένετο ἐκ τῆς Ἀρχι-
επισκοπῆς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ
κλήρος τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσας
ἐσπευσεν ἀφῶτος καὶ προθυμῶς ἢ ἀν-
ταποκριθῆ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ
καὶ ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου ἡμῶν ἀν-
τηχίασαν φωνήν.

Τῇ πρωτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνατολῆς τῆς 25
Μαρτίου ἀνεπετάσαντο ἐπὶ τοῦ μεγα-
λοῦ ἱεροῦ τοῦ Γυμναστηρίου ἢ γαλι-
νόλευκος σημαία χαίρειζομένη ὑπὸ
τῆς ὀρχήσεως τῆς Ἑλλήν. Φιλαρμον-
ικῆς Ἀπόλλωνος καὶ ὑπὸ τοῦ κρό-
του ὀλομολῶν, μετ' ὃ ἡ φιλαρμονι-
κὴ διήλασε τὰς κυριώτερας ὁδοὺς τῆς
πόλεως παιανίζουσα τὸ ἐθνικὸν ἔμ-
βλημα. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑ-
ψοῦντο αἱ σημαῖαι ἐπὶ τῶν κωδονοστα-
σίων καὶ ἐντός βραχέος χρόνου ἀπα-
σα ἡ πόλις γαλανόλευκος ἐχαίρειζε
τὴν ἐνδοξὴν καὶ ὑπερφανὴ ἡμέραν ἐν τῇ
ἱστορίᾳ τῶν λαῶν.

Ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ ἐγένετο ἐν
τῷ Ἱ. Ναφ Φανερωμένης συνλεουρ-
γούντων τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκό-
που καὶ τοῦ Πανιερ. Μητροπολ. Πά-
φου καὶ τοῦ Μ. Πρεσβυτέρου Κυρηνεί-
ας ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου Ἐκκλη-
σιασμοῦ καταλλήλων δὲ θρησκευτι-
κῶν κήρυγμα εἶπεν ὁ καθηγητῆς κ.
Κ. Α. Κωνσταντινίδης.

Πανηγυρικὴ κωδονοκρουσία ἀπὸ τῆς
9' 30' π.μ. ἐκάλε τὸν λαόν μετὰ τῶν
Ἑλλήν. Ἐκπαιδευτῶν καὶ Σωματείων
εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν πρὸς δοξολογίαν,
καὶ ταχέως παναχάσθη τῆς πόλεως
συνέρρορον ἐκεῖ πλῆθῃ ἀνθρώπων παν-
τὸς γένους καὶ πάσης ἡλικίας. Αἱ μα-
θήτριά καὶ οἱ μαθηταὶ ἀπάντων τῶν

Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων μετὰ ση-
μαίων καὶ ἐν ὁμοιόμορφος στολαῖς
καὶ ἐν στρατιωτικῇ παρατάξει καὶ ρυθ-
μῷ διὰ σαλιγγῶν καὶ τυμπάνων κα-
τηρθύοντο ἐκεῖ ὅ

